

شنبه‌های چالشی صبا، تربیونی آزاد برای اهالی فرهنگ و هنر

در جشنواره ملی رسانه

در پرونده چالشی این هفته، روزنامه صبا به سراغ رویدادی مهم در حوزه مطبوعات کشور رفته است؛ جشنواره ملی رسانه‌های ایران که مراسم اختتامیه آن هفته گذشته در سالن اجلاس برگزار شد. با توجه به اینکه چرخ این رویداد ملی پس از مدتی طولانی دوباره به راه افتاده است، قطعاً مساعدت و همکاری بیشتر اصحاب رسانه را می‌طلبد تا چراغ آن پر فروغ، روشن به مسیر خود ادامه دهد. خبرنگار صبا در گفت و گویی که پیش از این با دبیر جشنواره مهدی عرفاتی داشت، وی این نکته را ضروری قلمداد کرد که نقد مصلحانه با ارائه راهکارها در اهتمام امور جشنواره در سال‌های آتی می‌تواند کمک کننده باشد. با همین رویکرد صبا چالش این هفته خود را که تربیونی آزاد برای اهالی فرهنگ و هنر است به این موضوع اختصاص و با اصحاب رسانه و برگزارندگان به گفت و گو نشست است، در ادامه با ما همراه باشید.

سیامک صدیقی (شایسته تقدیر روزنامه شرق): جشنواره‌ای که فریز شده بود

امسال جشنواره بیست و یکم مطبوعات با وقفه‌ای ده ساله برگزار شد. درباره اهمیت برپایی جشنواره‌ها می‌توان بسیار نوشت و نوشت. جشنواره ملی رسانه‌های ایران با ایجاد فضایی رقابتی و تکثر گسترده‌ای که داشته گام درستی را برای اعتبار به رسانه‌ها برداشته و با جایگاه معناداری که دارد توانسته طیف وسیعی از خبرنگاران را برای حضور در این جشنواره ترغیب کرده و گرد هم بیاورد. چنان که به گفته مهدی عرفاتی میزان مشارکت در جشنواره بیست و یکم سه برابر جشنواره پیشین بوده و به عدد ۶ هزار و ۸۰۰ مطلب رسیده است. بزرگان رسانه می‌دانند که ما در یکی از بدترین دوران رسانه قرار داریم و شرایط مطبوعات بحرانی است. اما برگزاری جشنواره‌هایی مانند جشنواره ملی رسانه، وقتی در همین روزگار با این استقبال روبه‌رو می‌شود نشان می‌دهد یک اتفاق خوب رخ داده و فضای تازه‌ای باز شده است که باید از آن حمایت و بر حسن‌های آن تاکید شود. اما جشنواره بیست و یکم ایراداتی هم داشت که بسیاری‌شان شکلی بود و برخی‌ها محتوایی. یکی از بزرگترین انتقادات به این جشنواره چینش داوران بود. داوری آثار از سوی صاحب نظرانی که مورد قبول اکثریت باشند و ضمن برخورداری از دانش و تجربه بالا از نگاه جناحی فاصله داشته باشند یا در ترکیب نهایی تعادلی میان نگاه سیاسی داوران برقرار باشد، زمینه را برای بلوغ جشنواره مهیاتر می‌سازد. متأسفانه جشنواره بیست و یکم از این نگاه فاصله داشت. عدم حضور حداکثری داوران در اختتامیه جشنواره وقتی از سوی مجری به جایگاه دعوت شدند. صف بسیار طولانی در هنگام ورود و خروج خبرنگاران برای تحویل وسایل شخصی و موبایل، غرفه‌های محدود برای دریافت کارت ورود به سالن، نحوه دور از شان ارائه نهار به خبرنگاران و... که صدای همه اهالی رسانه را در آورد. با وجود اینکه این جشنواره با خلاء ۱۰ ساله برگزار شد، اما انکار مسئولان برگزاری هم به روز نشده بودند و شکل کار به همان صورت ۱۰ سال قبل ادامه پیدا کرد. تاخیر نزدیک به دو ساعت برای آغاز برنامه، فیزیکی بودن همه مراحل، بولتن‌های ضعیف توزیع شده در سطح جشنواره همه و همه موضوعاتی بود که نمی‌توان به سادگی از آن گذشت. امیدوارم مسئولان برگزاری جشنواره برای سال‌های آتی تریبی اتخاذ کنند تا بسیاری از مراحل کار به صورت مجازی انجام شود و دست کم تعداد غرفه‌های خدمات رسانی را افزایش دهند تا با این حجم از شلوغی و هرج و مرج روبه‌رو نباشیم.

محمد مشکینی (برگزیده / خبرگزاری تسنیم): برگزار شدن آن در همین سطح هم بسیار عالی بود

اساساً برگزاری جشنواره چه در حوزه کمی و چه در حوزه کیفی باعث تقویت انگیزه در اشخاص می‌شود. به این صورت این ده سال که جشنواره برگزار نشد را می‌توانیم یک افت حرفه‌ای در بازار مطبوعات قلمداد کنیم. در حالی که در حوزه‌های دیگر گروه‌های مختلف هنری-فرهنگی و... تحت کرسی‌های ویژه‌ای در حال رقابت با یکدیگر هستند. با اینکه به نظر می‌رسد این جشنواره می‌توانست بهتر از این برگزار شود اما برگزار شدن آن در همین سطح هم بسیار عالی بود و جای تشکر دارد. مسلماً به هر رویدادی پس از برگزاری نقد وارد است، اما باید توجه داشت که برخی انتقادات رسانه‌ای نشود بهتر است، چرا که بازگویی آنها در رسانه مفید و موثر نخواهد بود. چه بهتر است که برخی انتقادات در جلسات خصوصی با برگزارکنندگان مطرح شود، به طور اخص در اینجا منظورم به نقدهایی است که باعث می‌شود، اصل کار که برگزاری جشنواره است زیر سوال برود. اما به طور کلی روی موضوعاتی مانند: تایم جشنواره، نحوه حضور مدعوین و یا مراسم برگزاری اهدای جوایز و... موضوعاتی است که باید مورد بررسی قرار بگیرد. اما مسائلی که به

تخصصی تر شدن جشنواره منتج می‌شود؛ مانند اینکه بهتر بود از حضور هیئت داوران استفاده ویژه‌تری می‌شد. مثلاً داوران استدلال خود را درباره نحوه گزینش آثار مطرح می‌کردند که می‌توانست برای مدعوین مفید واقع شود. همچنین حضور اساتید حوزه رسانه و ارتباطات و یا خبرنگاران پیشکسوت و دادن زمان بندی بیشتری به مبحث خبر، مطبوعات و علوم رسانه‌ای و پرهیز از طرح مباحث غیر مرتبط با موضوع جشنواره و... که همه این‌ها می‌تواند راهکارهای موثری باشد برای جشنواره‌هایی که قرار است در سال‌های آتی برگزار شود تا در مجموع شاهد رویداد درخشان تری در حوزه رسانه باشیم که در شأن اهالی و اصحاب رسانه باشد. البته باید در نظر گرفت که ما ۱۰ سال همین را هم نداشتیم. همه جای دنیا رسم بر این است که صاحبان آثار برگزیده درباره اثر خود چند جمله‌ای صحبت می‌کنند، که متأسفانه از این مسئله هم خبری نبود. می‌توانست مراسم اهدای جوایز توسط خود رئیس جمهور و با پوشش خبری رسانه‌ای بهتری انجام شود. به طور مثال حاج آقا زاری که متنی خطاب به بنیره خود نوشته بودند، کاش مجال بود تا در مورد متن و مواجهه شخصی‌شان با موضوع توضیح کوتاهی به میهمانان می‌دادند. صحبت در این باره زیاد است و باید در نظر گرفت که انتقاد کردن راحت است نباید از جشنواره‌ای که پس از ۱۰ سال برگزار می‌شود و برگزار کردن آن طبیعتاً بسیار هم سخت بوده، خرده گرفت و انتقاد نباید به نحوی مطرح شود که درهای گشوده شده بسته شوند. مسلماً ما می‌خواهیم که این جشنواره در سال‌های آتی پررنگ تر، با پوشش رسانه‌ای بهتر و با مشورت از اساتید رسانه با کیفیت بالاتری برگزار شود. از نکات خوب جشنواره مطبوعات تقدیر از آقای توکلی، پخش تصاویر ماندگار از کسانی بود که در این حوزه از دست داده‌ایم و همچنین تقدیر از خانواده دکتر افروغ بود که همه کار بسیار زیبایی بودند.

فرشید باغشمال آذر (برگزیده / ماهنامه صبح تبریز): اقناع تمام انتظارات، غیر ممکن بود

بسیار سپاسگزارم از دبیرخانه و عوامل اجرایی جشنواره بیست و یکم و به عنوان فردی که کم و بیش سابقه کار فرهنگی دارم،

به خوبی می‌دانم که برنامه‌ای در این سطح، چه جزئیات پیچیده و طاقت‌فرسای دارد. یقین دارم عوامل اجرایی دبیرخانه در چند روز گذشته، با مرارت‌های بی‌شمار توانسته‌اند چراغ این جشنواره قدیمی را روشن نگه دارند. این در حالی است که سطح انتظارات از جشنواره، چه از جانب مدیران بالادست و چه از جانب شرکت‌کنندگان و مخاطبان، گاه به قدری بالا است که در یک کار ساده، به سختی می‌توان به یک نتیجه واحد رسید. اقناع تمام انتظارات، بسیار مشکل و گاه حتی غیرممکن است، بنابراین تلاش و صبر و حوصله دست‌اندرکاران جشنواره را باید ستود و خداقوت به تک‌تک‌شان گفت. از نکات تحسین‌آمیز جشنواره که در بدو ورود به سالن چشمگیر بود، جذب سلاقی مختلف سیاسی و فرهنگی بود. متأسفانه سیمای امروز رسانه‌ها غالباً با تنش‌ها و تقابل‌هایی توأم شده است، در چنین وضعیتی، همین یک غنیمت از جشنواره بیست و یکم که توانست شماری از چهره‌های متنوع را - که در فضای رسانه‌ای نقیض هم به نظر می‌رسند - کنار هم بنشانند، بسیار ارزشمند و ماندگار است. این همگرایی، در هر سه بخش، چینش هیئت داوران، دعوت از میهمانان و استقبال شرکت‌کنندگان، چشمگیر بود. پیشنهاد می‌کنم دبیرخانه جشنواره، طی جلساتی، تک‌تک بخش‌های اجرایی را در سریع‌ترین زمان پس از اختتامیه، با حضور تمام عوامل درگیر، آسیب‌شناسی و مستندسازی کند. این مستندسازی، سند ارزشمندی است که در سال‌های آتی، به مطلوبیت بیشتر جشنواره منجر خواهد شد، از نگاه من به این رویداد هم مانند سایر رویدادها انتقاداتی وارد است که مطرح کردن آن می‌تواند در ادامه مسیر راهگشا باشد؛ عزیزی بودند که برای پیدا کردن درب ورودی با چالش مواجه شدند. نصب یک بنر کوچک در درب پشتی می‌توانست این مشکل را حل کند. پیش‌بینی فضاهای بیشتر برای گرفتن وسایل امنیتی میهمانان، می‌توانست از دحام مدعوین در آن گرما بکاهد. ناهماهنگی در توزیع نهار، بسیار ناراحت‌کننده بود. نه در شأن جشنواره بود و نه در شأن میهمانان. از دحام خبرنگاران برای دریافت نهار، جلوه بسیار بدی داشت. شماری از خبرنگاران، از جمله خود من قید نهار را زدیم! تعریف سراز و کار مشخص، برای اینکه کدام خبرنگاران، قرار است با حضور رئیس جمهور